

Şahs-ı manevî olmanın hakkı verilmeli

Tahsin Bey: “Basımına izin verilen Risale nüshalarında eksiklikler olduğu söyleniyor. Bu meselenin aslı nedir? Varsa düzeltilir mi?”

ŞAHS-I MANEVÎ SORUMLULUĞU

Nurcular şahs-ı manevîdirler. Önemli hizmetlerini istişare ile yaparlar. Risale-i Nur'un neşri, varsa tashih hatalarının düzeltilmesi ve sayfa birliğinin sağlanması gibi hayatî önem taşıyan meselelerde bir heyet kuracak ve özgün bir çalışma ortaya koyacak iradeye, inisiyatife, dirayete, ehliyete, muktesebata ve kudrete sahiptirler.

Umuyorum ki, böyle bir heyeti kuracaklardır. Şahs-ı manevî sorumluluğuyla oturup, mahşerde yüz akı olacak hayatî meselelerini müzakere edeceklerdir. Üstadlarından bu dersi almışlardır.

Böyle bir heyet varsa, bahsettiğiniz sorunlar inşallah kısa zamanda çözülür.

Yoksa... Sonucunu düşünemiyorum.

SORULARIMIZ VAR

Eğer ehil bir heyet varsa, okuyucularımızdan gelen şu soruların cevaplarını isteriz:

1- Diyanetin izin verdiği son Risale-i Nur nüshasındaki eksiklikler giderilecek mi, yoksa bundan sonra, böyle mi basılmaya devam edilecek?

2- Vize verilen nüshada Şuâlar'da 'Hata-Sevap Cetveli' neden yok? 'Hata Sevap Cetveli' koydurulacak mı, kaldırılacak mı?

3- Üstadımız hayattayken 1959 Sinan Matbaasında Latince basılan Emirdağ Lâhikası-1'de, “Dehşetli bir put kırdım.”1 olan ifade, nasıl oldu da “pot kırdım” şekline dönüştü? Vizeli nüshalarda put kırdım mı olacak, pot kırdım mı olacak?

4- Keza Üstadımız hayattayken 1959 Sinan Matbaasında basılan Latince Emirdağ Lâhikası-1'de, “O dairenin haricinde, ekseriyetle, bu memlekette, bu hususî ve cüz'î ve yalnız şahsî hizmet veya mağlûbane perde altında veya bid'alara müsamaha

suretinde ve te'vilat ile bir nevî tahrifat içinde hizmet-i diniye tam olamaz diye, hadisat bize kanaat vermiş."2 olan ifade, nasıl oldu da "olabilir" şekline dönüştü? Bu ifade aslına dönecek mi, böyle tahrifli mi kalacak?

5- Vize verilen nüshada başka eksikler veya hatalar var mı? Varsa düzeltilecek mi?

BİR HEYET KURMAK ZOR MUDUR?

Diyanet bu meselenin aslını esasını bilmeyebilir. Hata-Sevap Cetveli'nin, Zübeyir Ağabey döneminde ağabeylerin istişaresiyle konduğunu bilmeyebilir. Putun, pota dönüştüğünü fark etmeyebilir. Yukarıda arz ettiğim "olabilir-olamaz" gibi zıt anlamlar taşıyan aynı cümlenin asıl halini gözetmeyebilir. Başka ne gibi tashih hataları var; bu konularda Diyanet ehliyetli bir inisiyatifte sahip olmayabilir. Çünkü bu konularda Diyanetin müktesebatı yoktur. Diyanet bu konularda görevsizdir.

Fakat Nur Talebeleri bu sorunları rahatlıkla çözecek müktesebata, dirayete, ehliyete, ilme ve iradeye sahiptirler. Ve görev Nur Talebelerindedir.

Üstadımızın 1956'dan sonra tashihinden geçerek basılan Latinî asıl nüshalar arşivlerde yok mudur? Bir tashih heyeti kurularak hatasız ve tahrifsiz örnek bir nüsha ortaya çıkarmak, bu örnek nüshayı Diyanete tavsiye etmek ve bundan böyle basılacak Risalelerin bu örnek nüshaya göre basılmasını sağlamak zor mudur?

Şuâlar'a Zübeyir Ağabey döneminde ağabeylerin istişaresiyle konan ve metni tamamen Üstadımıza ait olan "Hata-Sevap Cetveli"ni şimdi vize verilen nüshaya koydurmak konusunda bir himmet gösterilmeyecek mi?

Bu metnin hukuku savunulmayacak mı?

Özgün Bir Çalışmaya İhtiyaç Var!

Bu mesele aceleye getiriliyor. Yangından mal kaçırır gibi, ya da üstümüzde bir vesayet belâsı var gibi bir görüntü var. Dirayetli bir heyet bu meseleye ciddî kafa yormalı, özgün bir çalışma ortaya koymalıdır. Diyanete bu özgün çalışma tavsiye edilmeli, bu özgün çalışma üzerinden neşir çalışmaları yürütülmelidir.

Şahs-ı manevî olmanın hakkı verilmelidir.

Tebrik: Yeni Asya Gazetesinin kuruluşunun 46. Sene-i devriyesini tebrik ediyor, çalışanından okuyucusuna bütün Yeni Asya Camiasının kuruluş bayramlarını kutluyorum.

Dipnotlar:

- 1- Emirdağ Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, s. 214.
- 2- Emirdağ Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, s. 57.